

(१०) अथ सर्वस्मै स्वाहेत्यनेनानुवाकसमाप्तिगतेन मन्त्रे-
णाहुतिं विधत्ते । “पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति । सर्वं वै पूर्णा-
हुतिः । सर्वमेवाप्नोति । अथो दयं वै पूर्णाहुतिः । अस्यामेव
प्रतितिष्ठति” ॥ ५ ॥ इति । पूर्णाहुतेः सर्वफलसाधनत्वात् सर्व-
भूतत्वं । किञ्च पूर्णाहुत्या पृथिवीरूपया पृथिव्यां प्रतिष्ठा च
भवति ॥

इति दशमोऽनुवाकः ।

अथ एकादशोऽनुवाकः ।

(१) दशमे वैश्वदेवहोमो विहितः । एकादशे तन्मन्त्रा
व्याख्यायन्ते । तत्रादौ तं विधिमनूय प्रशंसति । “प्रजापतिरश्व-
मेधमसृजत । तꣳ सृष्टं न किञ्चनोदयच्छत् । तं वैश्वदेवा-
न्येवोदयच्छन् । यद्वैश्वदेवानि जुहोति । यज्ञस्योदयत्यै” इति ।
सृष्टस्याश्वमेधस्योदयमनं नामोद्धरणमनुष्ठानयोग्यत्वापादनं तच्च
वैश्वदेवैरेव निष्पन्नं नान्येन केनचित् । तस्माद्यज्ञस्योदयमनहेतु-
त्वात् । अयं होमः प्रशस्तः ॥

(२) तत्र प्रथमद्वितीयदिनयोर्होतव्यानां षष्ठां मस्ताणां
तात्पर्यं दर्शयति । “स्वाहाधिमाधीताय स्वाहा । स्वाहाऽधीतं
मनसे स्वाहा । स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा । काय स्वाहा
कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहेति प्राजापत्ये मुखे भवतः । प्रजा-
पतिमुखाभिरेवैनं देवताभिरुदयच्छते” ॥ १ ॥ इति । तत्र प्र-